

T.-R.-BLADET.

No 11.

NOVEMBER

1920.

Carl Langborg.

När vi i slutet av förra året planlade litet för vårt T. R.-blad, br S. M. och jag, voro vi ense om, att Carl Langborgs bild skulle pryda tidningen i ett av de första numren, och jag åtog mig att skriva några rader till bilden. När det sedan blev tydligt, att Langborgs gamla kära Knape skulle under årets lopp upphöjas till R. T., beslöts att spara bilden till det nummer, vari upphöjelsen kunde refereras. Och nu är upphöjelsen verklald, och jag måste infria mitt löfte.

Jag finner nu, att det inte är så lätt att skriva något om Carl Langborg. Inte därför att jag saknar stoff. Tvärtom! Av den varan har jag god, ja synnerligen god tillgång. Utan därför att det, som jag helst skulle vilja skriva om min gamle vän Langborg tillhör vårt inre arbete Ur den tjocka samlings brev från Langborg, jag gömmer, skulle det vara nog så intressant att göra några axplockningar. Men även det får anstå. När jag nu söker samla Carl Langborgs personlighet i en kortfattad teckning, synes det mig att jag framför allt bör betona hans brinnande intresse för orden, hans otroliga arbetsförmåga, hans strävan att för utvecklingen av vår orden draga nytta av vad andra ordnar haft att ge honom samt hans stora offervillighet.

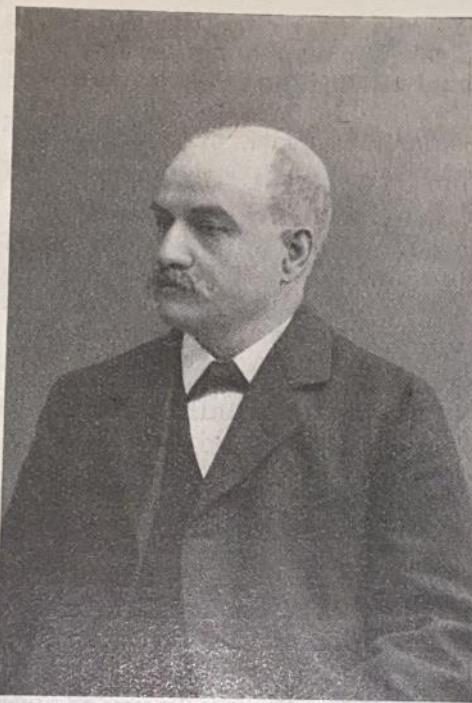
Hans verksamhet såsom föreståndare för Uddevalla tändsticksfabriker gav honom tillräckligt med tid över att kunna följa sitt hjärtas maning att främja vår orden. Han tecknade, experimenterade genom utformande av modeller o. d. för att få fram vacker och ändamålsenlig arbetsmateriell.

Han skrev flitigare än de flesta Och fastän han rörde sig med en viss svårighet, när det gällde arbete med pennan, lät han dock aldrig avskräcka sig. Den, som vill göra sig besvär och leta fram Föreningsbandet, skall finna, att Carl Langborg var dess flitigaste medarbetare, och Föreningsbandets redaktör, br Gunnar Hammarlund, kunde med all rätt i sin röna över Langborg kalla honom en av För-

eningsbandets »värdefullaste stöd».

En ordföringsmänska var han som få. Ett tydligt bevis härpå fick jag härom dagen, då jag besökte Knape och såg dess ändamålsenliga inredning, varom jag något ordat på annat ställe i dagens nummer.

Han var en praktisk karl och ville gärna införa i vår orden litet mer av praktiska fördelar för ordenmedlemmarna. I viss mån har han också lyckats i denna sin strävan.

CARL LANGBORG.

Meningarna härom ha varit delade och föro det nog ännu; men alla ha erkänt att Langborgs motiv varit de ädlaste.

Langborg såg med misströstan på vår ordens framtid. Han tyckte, att den utvecklade sig för långsamt och att antalet passiva medlemmar var alldelens för stort. Hade Langborg fått leva litet längre, skulle han ha funnit, att han såg för mörkt på framtiden. Jag tror mig kunna ganska säkert säga, att Langborg, därest han nu levat, skulle ha uttalat sina farhågor för att orden går för snabbt framåt, att såväl ökningen i avdelningarnas hantal, som i upphöjelse är för stor och att även den stora nyrekryteringen i mångt och mycket kan ha sina avigsidor. Han höll styvt på att det är kvaliteten vi

ska lägga an på, icke på kvantiteten.

Men helt visst skulle ordens utveckling under de senaste åren ha varit en källa till ogrumlad glädje för Langborg, då den skett såsom nu varit förhållandet: stark ökning utan avprutning på kvalifikationerna för medlemskap.

Med glädje hälsade Langborg det första förslaget till de nya riterna, som framlades år 1915 och i M-mötet i Stockholm i aug. 1915 tog han verksam del. Den slutliga utformningen av de då framlagda förslagen fick han aldrig del av.

Sin egen avdelning, sitt älskade Knape, ägnade han för visso huvudparten av sitt intresse. Han var dess allt i allm. Att utvecklingen i Knape efter Langborgs bortgång gått så förträffligt, vittnar mer än något annat om, vilken stark grund han lagt där. Bröderna voro ock fästade vid honom med starka band. Därom vittnar den fond, som bildades för att hugfästa hans minne, och därom fick jag starka och påtagliga bevis nu vid mitt besök i Uddevalla. Det vittnade ock om vilken respekt han ägde inom Knape. Men detta förhållande är mindre underligt. Varje dugande man förstår alltid att skaffa sig respekt. Det är blott anspråksfullheten utan inneboende värde, som förr eller senare kommer att bli bemött utan respekt.

Hastigt gick Langborg bort. Öväntat hastigt. Ännu är tomrummet efter honom icke fyllt. Vem skall ta upp hans mantel? Vem skall som han bli en eggande och värmande kraft i vår krets?

Langborg ägde som alla mänskor sin begränsning. Här vill jag endast peka på att han syntes rätt okritisk vilja på T. R.-ordens markimplantering mycket nytt, hämtat från andra ordenssystem, men som icke passar in i vårt. Det fordras rätt stor kännedom i ordensväsendet för att kunna till fullo inse, vilken skada en dylik strävan skulle ha åstadkommit till sist. Lyckligtvis var Langborg nog klarseende att han i mångt och mycket rättade små missgrepp i detta avseende, då det påpekades för honom.

Hans oegennyttiga strävan måste

alla ge erkännande, även då man måste ställa sig tveksam inför målet.

Langborg avled den 5 sept. 1916 efter endast en veckas sjukdom. Han var något över 50 år. På Uddevalla kyrkogård ha hans bröder rest honom en värdig minnessten.

C. Christenson.

Forntida vishets-lärare.

III.

Lao-Tse.

I förra numret redogjordes för den store kinesiske filosofens metafysik, hans framställning av Tao, den ursprungslösa kraften, som ligger bakom alla företeelser. I sin skrift *Tao-te-king* utvecklar han vad han menar med tao och vad han menar med te. Ordet te kan översättas med dygd och enligt Lao-tse är den dygdig, som i sig upptager och förverkligar taos egenskaper. Läran om te blir därfor ett slags moralfilosofi och genom att studera den får man en föreställning om det som Lao-tse satte högst i det mänskliga livet.

Lao-tse yttrar på ett ställe, att han äger tre dyrbarheter, som han fasthåller och bevarar. Den första är mildhet, den andra sparsamhet, den tredje tillbakadragenhett.

Och därfor att han sätter mildheten, kärleken så högt är han en svuren motståndare till all brutalitet, allt våld. Brutaliteten och våldet utgöra ett kränkande av harmoniens lag.

»Vapnen må vara aldrig så vackra, de äro dock olycksbådande ting, därfor vägra de, som äga tao, att bruка dem. De äro ej den vises verktyg. Lugen och stillhet skattas av honom högst. Seger genom vapenmakt är för honom något oskönt.«

Och har ej världen under den senaste tiden på ett hårdhånt sätt fått lära sig inse sanningen av Lao-tsens för 2500 år sedan uttalade ord:

»Törnen, tistlar växa ymnigt på arméers lägerplatser, uti stora härars fotspår hungersår, ack, ständigt följa.«

Då människorna förgäta kärlekens och samhörighetens lag skördas endast olycka och lidande. »Då tao finnes i världen, användas de

bästa hästarna att dra arbetskärrorna, då tao saknas, uppfödas stridshästar på landsbygden. Där för finnes det ingen större olycka än att lättsinnigt inläta sig i krig. Att göra så, är nästan detsamma, som att förlora det dyrbaraste man äger, nämligen mildheten.«

Som man finner, är det icke så mycket den ekonomiska skadegörelsen Lao-tse fäster sig vid, det är förlusten av andliga värden, demoraliseringen, förvildningen, som är det svåraste straffet. Och detta sammanhänger med hans uppfattning av den personliga utvecklingens betydelse. För Lao-tse är det ytterst oväsentligt, det är mänskans inre, andliga värld, som är det betydelsefullaste.

»Yttre polityr är otillräcklig därfor bör man ständigt vägen visa fram till det, som hjärtat kan omfatta:

enkla, rena seder, ursprungslika; själviska begär då skola minskas.«

Men om individen skall utvecklas måste han vara ödmjuk. Den som är självbelåten ställer icke upp för sig några höga ideal, som han strävar emot.

»Att sig själv som bristfull känna, det är vägen till fullkomning. Att på egen rätt ej pocka, vägen är att rätten vinna. Den sig själv som tom betraktar sann och verklig fullhet äger.«

Det är som synes samma uppfattning, som ett halvt årtusende senare förkunnades av Jesus, då han yttrade: Saliga äro de i anden fattiga, ty himmelriket hörer dem till. Den vise framhåller därfor ej sin egen person, han hävdar icke sin rätt men vinner ändå i längden erkännande. »Han är fri från självberöm, och därfor uppmärksammades hans förtjänster.«

För Lao-tse går vägen till lyckan och friden ej så mycket genom ytterst gärningar som fastmara genom att i hängivenhet och kärlek låta sig genomströmmas av den ursprungskraft som han gett namnet tao.

»Om dig själv du ger åt tao i ditt liv det verkar sanning; om uti ditt hem det härska kommer dit in överflödet, om i bygden det får verka överallt då framgång spörjes, får det uti riket råda skall det skapa allmänt välstånd, och om hela, vida världen lämnar sig åt dess inverkan skall det allting genomträngas.«

För en filosof, som skadat djupt i tingens väsen, mäter sig med andra mått än de vanliga. Mycket av det som andra nämna stort, blir litet för honom, och i det som andra gå ringakande förbi ser han något dyrbart. Den obetydligaste mänskliga gömmer inom sig evighetsvärdens. Därfor är »den vises håg alltid riktad på att rädda människor och därfor förkastar han aldrig någon; han är alltid angelägen om att rädda, och därfor bortkastar han aldrig något. Detta är att vara fullkomligt upplyst.«

Lao-tse ger också det rådet att man skall betrakta det lilla som stort, det knappa som mycket. »Hämnas oförrätter med goda gärningar, förekom det svåra medan det är lätt, gör det stora medan det är litet och obetydligt; ty allt svårt är i sin första begynnelse lätt och allt stort är i sin begynnelse litet. Den vise söker därfor aldrig giva sig sken av att utföra stordåd, och just på grund därav utträttar han de största ting.«

»Det träd som knappt kan famnas har växt upp från en spåtelning, det nio våningarna höga tornet var i sin begynnelse ej högre än en handfull jord, början till den tusen mil långa färden var det första steget.«

Och vilken stark tro på det godas och sannas makt strålar oss ej till mötes ur följande upphöjda ord av denne »hedniske» filosof: »Mot de goda är jag god, mot dem som icke äro goda, är jag också god, för att de må bliva goda. Mot de uppriktiga är jag uppriktig; mot dem som icke äro uppriktiga är jag också uppriktig för att de må bli uppriktiga.« Det är en annan moral än den som förkunnar »öga för öga och tand för tand», och den kommer bra nära den höga moral, som Kristus förkunnade i orden: »Älsken edra ovänner, gören väl emot dem som hata ered». o. s. v.

Den som kunnat höja sig till en sådan uppfattning kunde ha full rätt att yttra om sig själv utan att därmed på något sätt förhäva sig: »Det ligger en skapande princip i mina ord och en mäktig kraft i mitt handlande. Ja det är så att den vise bär grova kläder, men gömmer en ädelsten i sin barm.«

Ovanstående stickprov av Lao-tsens bok torde vara tillräckliga för att ge en antydan om till vilket plan av utveckling denne kinesiske lärde höjt sig. En mildhetens, ödmjukhetens och anspråkslöshe-

tens förkunnare var han, och skulle ej världen genom ett förverkligande av dessa dygder kunna bliva oändligt mycket rikare på harmoni och lycka?

Mauritz Sternér.

Våra avdelningar.

1. R. T. VERDANDI, Sundsvall, lokal: I. O. G. T:s hus, Köpmannagatan 9, II.
Dec.: 4 P. R. G., 12 kl. 5 e. m. I. G.

2. R. T. SVEA, Härnösand, lokal: Byggnadsföreningen Riddaren.
Dec.: 1 kl. 8 klubbafton, 5 kl. 4 U. R. G., 19 kl. 4 I. G.

3. R. T. S:T JOHANNES, Kalmar, lokal: egen, S:a Malmgatan 18.
Dec.: 6 U. R. G. och T. G., 11 I. G.

4. R. T. CONCORDIA, Stockholm, lokal: Mästersamuelsgatan 47, III.
Dec.: 3 I. G., 17 I. G.

Ny medlem:
Exp. C. A. Gustafsson, Stockholm.

5. R. T. MOLAY, Ängelholm, lokal: Storgatan 6 A, III.

Dec.: 12 kl. 10 f. m. P. R. G.

Ny-medlem:
Mälarem. Hakvin Hallberg, Båstad.

6. R. T. JAMTEBORG, Östersund, lokal: egen, Strandgatan 10.

Dec.: 7 I. G., 13 I. G.

7. I. T. LJUNGAN, Svartvik, lokal: Värstaborg.
Dec.: 12 kl. 11 f. m. I. G.

8. R. T. FELICIA, Göteborg, Coldinuordens lokaler, Bellmansgatan.
Dec.: 4 P. R. G., 9 T. G., 16 kl. 8,15 I. G.

9. V. T. RIDDARBORGEN, Fränsta, lokal: I. O. G. T:s hus Komsta.
Dec.: 12 kl. 3 e. m. T. G., kl. 5 e. m. I. G.

10. R. T. KNAPE, Uddevalla, lokal: egen, Kungsgatan 19.
Dec.: 4 T. G., 11 fest, 29 I. G. (åminnelsemöte.)

11. R. T. KNUD LAVARD, Köpenhamn, Sveavei 8.

12. V. T. VERITAS, Borås, lokal: Österlånggatan 1.
Dec.: 5 K. G., 18 T. G. och I. G.

13. R. T. ANSGARIUS, Norrköping, lokal: Sveahallen, O. Kyrkog. 7.
Dec.: 9 I. G., 30 I. G.

14. R. T. ESAIAS TEGNER, Karlstad, lokal: O. Torggatan 16.
Dec.: 5 kl. 4 e. m. U. R. G., T. G. och I. G.

Nya medlemmar:
Byggm. Richard Olsson, Karlstad.
Sergeant O. F. Engström, Karlstad.
Mjölnare E. Alex Johansson, Hammarö.
Barb. G. B. Eklund, Arvika.

15. R. T. MANHEM, Gävle, lokal: Elimkapellet, Hantverkaregatan 39.
Dec.: 11 K. G., 18 I. G.

16. V. T. VALKYRIAN, Söderhamn, lokal: Templarnas hus, Rustkammar-Dec.: 5 kl. 7 T. G., kl. 8 I. G.

17. R. T. GREGORIUS, Malmö, lokal: St. Trädgårdsgatan 22, III.
Dec.: 2 T. G., 19 kl. 4 I. G.

18. V. T. SCANIA, Hälsingborg, lokal: t. v. klubbmöten å Café Metropol, Karl Krooksgatan 10.
Dec.: 5 T. G.

19. R. T. BRODERNA, Boden, lokal: I. O. G. T:s ordenshus.
Dec.: 27 kl. 5 I. G.

20. V. T. IDUN, Hudiksvall, lokal: Temperance.
Dec.: 4 I. G., 19 kl. 2 T. G., kl. 5 I. G.

21. R. T. EXCELSIOR, Kristianstad, lokal: Kardellsgatan 19.
Dec.: 11 T. G., 12 kl. 1,15 I. G.

22. R. T. S:T HANS, Visby, lokal: egen, Trädgårdsgatan 7.
Dec.: andra måndagen och sista lördagen.

23. R. T. THULE, Luleå, lokal: Odd Fellows ordenshus.
Dec.: 14 I. G., T. G. och U. R. G. för val.

24. V. T. S:T OMER, Landskrona, lokal: Järnvägsgatan 2.
Dec.: 4 årsfest. Klubb varje torsdag kl. 8 e. m.

25. R. T. MÄSTER OLOF, Örebro, lokal: Gamla gatan 16, III.
Dec.: 4 kl. 7,30 I. G., 19 kl. 6 I. G.

26. I. T. FRATERNITAS, Sunne.
Dec.: (inställt.)

27. V. T. VESTMANNIA, Västerås.
Lokal: I. O. G. T:s ordenshus.
Dec.: 7 T. G., 12 kl. 11 f. m. T. G., 27 julfest.

28. I. T. BALDER, Halmstad, lokal: N. G. T. O:s ordenshus.
Dec.: 12 kl. 1,30 I. G.

29. V. T. PARCIFAL, Aarhus, Danmark.
Møder i December: Den 1 I. G., den 8 T. G., Valg, den 15 Raadsmøde, den 22 I. G., Valg.

Indviede:
Kasserer L. Thorup, Vejle.
Begtrykker S. Sørensen, Vejle.
Skræddermester M. Frankfurth, Vejle.

30. I. T. UMEBORG, Umeå, lokal: I. O. G. T:s ordenslokal.
Dec.: 11 R. G., 12 kl. 10 f. m. I. G.

31. I. T. ARIEL, Falun, lokal: Johanneskyrkan.
Dec.: 5 kl. 3,30, kl. 7,30 högtidsfest

Våra U. P.

Vi vilja under rubriken »Våra avdelningar« intaga uppgift även om våra U. P. — blott vi erhålla meddelanden från dem beträffande möteslokal och tid samt Sb:s adress.

Vi skola då komplettera nedanstående förteckning.

1. Kiruna. Faktor A. Dalroth, Kiruna.
2. Sala.
3. Falkenberg.
4. Trollhättan.

5. Strömstad.

6. Arendal (Norge).

7. Strömsund.

8. Karlskrona.

9. Vejle (Danmark).

10. Söderläje, andra tisdagen i varje mån., mälarem. C. F. Jansson, Söderläje.

11. Bollnäs (?)

Avenledes böra vi erhålla kortfattad uppgift om bildandet. Se dagens två notiser i denna angelägenhet.

Stille betragtninger.

Av P. Bjarne.

Jeg havde lang Tid forud imødeset vort S. T.-møte 1918 i Kalmar med store Forventninger, ikke blot fordi denne gamle By allerede en Gang med uforglemelig Skrift havde indskrevet sit Navn i vor Ordens Historie, men især fordi dette Navn altid for mig har været omgivet af en historisk Nimbus som kun faa af Nordens Byer som den By, hvor Kalmarunionen knyttedes.

Jeg hører ikke til dem, der vil paastaa, at denne Union var til Gavn for noget af de tre nordiske Riger, tvertom hælder jeg til den Anskuelser, at denne Union, genialt som den var anlagt og opstaaet i en genial og kløgtig Hjærne, dog blev uheldsvanger i sine Folger og Aarsag til Kiv og Strid mellem Brødrefolkene gennem mange Hundrede Aar og derved fordærvelig for disse Landes Magtstilling og Udvikling.

Men Kalmarunionen har altid for mig staaet som et Vidnesbyrd om den vaagne Forstaaelse af de tre nordiske Folks Slegtskab og Samhørighed, kun var grundlagt ved en altfor smild Politik og sögte opretholdt ved Jaern og Blod, og disse Midler er ikke en Gang ikke de bedste til at holde sammen, hvor Hjærter og Sjæle ikke er med.

Men mange af de Traade, der sønderreves under og efter denne Union, var i Tidens Löb igen blevet knyttet sammen, mange er de Baand, der nu om Stunder forener svensk, dansk og norsk, saa de i Virkeligheden for Tiden danner en langt sterkere Union end den gamle Kalmarunion.

En af de mange Traade der er snoet ind i dette forenende Baand, er vor Orden, og sikkert ikke en af de svageste. Dens kulturopdragende Arbejde knytter Mænd fra alle tre Lande sammen med Baand, der aldrig vil briste. Og jeg skal ærligt tilstaa, at jeg rejste til Kalmar besjælet af det Haab, at denne

vor aandelige Union skulde finde sit haandgribelige Udtryk i Dannelsen af en Overmyndighed for vør Orden under Navn av Skandinaviens S. T., i Realiteten i Öjeblikket kun en Navneforændring.

Kluge Hoveder paastod, at dette Navn ikke kunde anvendes, fordi Danmark, geografisk set, ikke kunde regnes med til Skandinavien, mens der dog ikke var nogen, der turdes paastaa, at det danske Folk ikke var af skandinavisk Oprindelse, eller maaske rettere udtrykt, af samme Rod og Afstamning som de skandinaviske Rigers Folk.

Overfor dette vil jeg derfor hævde, at fra ældgamle Tider har man altid, naar Talen drejede sig om de skandinaviske Folk, dermed ment baade svenske, danske og norske, og selv om Danmark vel geografisk ret er en Udlöber mod Nord fra Mellomeuropa, saa er der dog ingen Twivl om, at for mange Menneskers Bevidsthed stod Danmark som et skandinavisk Land beboet af et skandinavisk Folk og ganske naturligt fangt underligere knyttet till Sverrig og Norge end til noget andet Land.

For mig syntes det derfor ganske naturligt, at vi gav vort fælles S. T. Navn af »Skandinaviens Stor-T. og det gjorde mig ganske ondt, at man ikke kunde slutte sig til dette, ikke blot af disse saakaldte »geografiske» Grunde, men fordi jag følte, at man herigennem ligesom sögte at svække den Følelse af Slægteskab og Fællesskab, der knyter mange, de bedste, af Nutidens danske til vore svenske og norske Stamfrænder. Jeg følte, at man ligesom ikke undte os en Plads i det skandinaviske Hjem.

Det er mit Haab, at naar vi igen mødes i Göteborg om tre aar, maa denne Tanke igen bliva taget op og behandlet med mere Förstaelse og Velvilje, saa dette Møde maa blive en Gentagelse af det store Fredsmøde, der en Gang for snart 1,000 Aar siden blev holdt i disse Egne mellem Nordens Konger, Höddinger og fribaarne Mænd.

*

Till ovanstående vill jag lägga ett par ord. Vårt S. T:s officiella namn är sedan 1908 »Sverges, Norges och Danmarks S. T.« Före 1908 var namnet »Sverges S. T.«, men sagda år ändrades det på grund av anhållan från vårt S. T. av Supr. C. till »Sverges, Norges och Danmarks S. T.«

Beklagligtvis har å våra tryckalster och andra handlingar denna namnändring icke iakttagits, utan

det gamla namnet har fortfarande använts — ett förhållande, som naturligtvis bör och skall rättas. Där emot har S. C. konsekvent sedan 1908 givit oss det då fastställda namnet.

För min del finner jag ej benämningen »Skandinaviens S. T.« bättre. Den är visserligen kortare, men icke så tydlig.

Namnförändring är f. ö. en sak, som vi ej själva avgöra. Vi äga att föreslå sådan, men det kräves bifall av S. C. för dess realiseringe.

Någon ovilja mot våra danska bröders önskan att få en »plads i det skandinaviske hjem» förefauns absolut icke på S. T.-mötet. Vi erkände danskarna såsom lika goda skandinaver som vi själva, men då ingen motion föreläg kunde ju ej saken slutbehandlas. För resten trodde åtminstone jag, att förslaget var baserat på den uppfattningen att vårt S. T. blott hade Sverges namn knutet till sig.

S. M.

Meddelande från S. T. M. R.

Årsmötesprotokollet

har utsänts till resp. M. i det antal till varje, som svarar mot: 1 ex. till arkivet, 1 ex. till M. och 1 ex. till varje å mötet närvarande ombud. Var M. även ombud erhåller han endast sitt ombudsexemplar.

Ett färligt exemplar finnes tillgängligt för de medlemmar, som önska erhålla det tryckta protokollet att lägga till sina samlingar. Priset är pr ex. kr. 2:50 och beställning sker hos S. Sk. M.

S. T:s beslut

sådana de framgå av protokollet, kungöras till omedelbar efterföld. Årsavgiften till S. T. för varje medlem, som enligt beslutet skall utgå med 2 kr., har av S. T. M. R. för innevarande år fastsätts till kr. 1:40. Hela förhöjningen utgår först för år 1921. Den högre till S. T. utgående avgiften för grader tillämpas icke för 1920 utan anstår till nästa år.

Ny medlemsmatrikel.

Enligt S. T:s beslut skall ny sådan utgivas, därest tillräckligt intresse för en sådan finnes. Detta intresse kan icke utrönas på annat sätt än genom erhållande av förutbeställningar. Det blir således vederbörande avdelnings uppgift att under hand undersöka huru många exemplar, som kunna av densamma avyttras, och insända beställ-

ning därå. Priset kommer helt naturligt att i år ställa sig betydligt högre än år 1917, då den senaste matrikeln utgavs. Dels har sedan dess medlemsantalet utökts, dels ha kostnaderna stigit, dels är det för denna gång mening att även upptaga postadresser för varje medlem. Priset beror också på upplagans storlek. Kan beräknas att cirka 1,000 beställas torde priset bliva pr ex. cirka 4 à 5 kr.

Förutbeställningarna måste vara S. Sk. M. tillhanda senast den 1 januari, så att arbetet med utredningen kan sättas i gång omedelbart som årsrapporterna med medlemsförteckningar ingå. Matrikelns värde förhöjes därav att den kan snabbt utkomma. Snabbheten härvidlag beror huvudsakligen på att medlemsförteckningarna utskrivs genast på nyåret och omedelbart insändas till vederbörande.

Rapportblanketter, abonnements-förteckningar

utsändas i dessa dagar. Meningen hade varit att även utsända särskilda blanketter avsedda för utposter, men då dessa för innevarande år knappast kommit i gång med sitt arbete, torde med dessa blanketter kunna anstå till nästa år. Dock bör varje avdelning, som har under sig arbetande utposter, anteckna dem i tur och ordning under F. i rapportblanketten med angivande av Sb:s adress.

S. T. M. R.

Varför?

Varför har lampan slocknat?

Jag omslöjt den med min mantel för att skydda den mot vinden, det är därför den slocknat.

*

Varför har blomman vissnat?

Jag tryckte den till mitt hjärta i ängslig kärlek, det är därför den vissnat.

*

Varför har strömmen sinat?

Jag byggde en damm för att ha den ensam, det är därför den sinat.

*

Varför har harposträngen sprungit?

Jag försökte slå an en ton, som låg över dess styrka, det är därför harposträngen sprungit.

Rabindranath Tagore

V. T. Knapes upphöjelse till R. T.

På uppdrag av S. M. har jag besökt Knape i Uddevalla och förättat dess upphöjelse till R. T. Då jag i tjänsteärende skulle uppöhalla mig i Stockholm under dagarna 2–5 nov., tyckte S. M., att jag kunde göra hemresan över Uddevalla. Och jag mottog uppdraget med glädje. Det är mycket som drar mig mot västkusten. Först och främst är det hembygdskänslan, som alltid gör sig gällande. Hur länge man än är borta från hembygden, hur mycket man än

dagen med uppmarsch kring Gustaf Adolfsstoden av ungdomen i staden läroverk samt sång. Det hela minde mig starkt om mina skolpojkars i Göteborgs latinläroverk och väckte till liv en massa minnen från den tiden. På min tid var det uteslutande förbehållet latinläroverkets ungdom att marschera upp på Gustaf Adolfs torg. Nu deltogo samtliga läroverk och från olika håll ringlade sig de långa leden av skolungdom fram till Gustaf Adolfs torg, vilket var

Sångerna, som nu liksom förr utfördes från en estrad uppförd omkring stoden, voro de gamla kända såsom Hell dig, du höga Nord, Finnska ryttieriets marsch, Du gamla, du fria, Vår Gud är oss en väldig borg o. s. v. Den utfördes nu av en unison kör och klingade vackert.

På aftonen var anordnad såsom i gamla dagar illumination, men nu var det elektriskt ljus i stället för de trolskt fladdrande gaslägorna i min ungdom. Det hävdunna fackeltåget och manskörsången

Interiör från V. T. Knape's i Uddevalla samlingssal.

förlorar känningen av gamla bärdomsvänner, så står dock kvar en viss längtan till hembygden, där ljungen ändå lyser skönast

»på d'n torva, där som barn jag lekt», Och fastän jag sedan 25 år tillbaka är bosatt i Jämtland och trivs utmärkt där och skulle helt säkert med stor saknad lämna detta vackra landskap, kan jag ej neka, att jag ofta känner dragning till min hembygd Bohuslän.

Glad i hågen lämnade jag därför Stockholm den 5 nov. på kvällen och reste under natten till Göteborg, varest jag i goda vänners och kära anhörigas sällskap tillbringade Gustaf Adolfsdagen. Den firades på traditionellt sätt: på mid-

avspärrat för allmänheten. I spetsen för varje marschkolonn skolungdom gick nu en musikkår. I min ungdom hände det inte så sällan, att vi marscherade upp under sång. Ingen skulle då ha kommit att tänka på att hyra en musikkår. Men tiderna förändras. Nu finns det skolor, som ha sina egna praktiga musikkärer. Fanornas antal var nu större än i min ungdom; varje klass syntes ha sin egen flagga i spetsen. Om jag således ej i allt kände igen mig, var dock ungdomsskaran i stort sett lik den i min ungdom; jag saknade dock de mustaschprydda gymnasisterna, som ej voro så ovanliga för ett 30-tal år sedan.

saknades icke heller. Men däremot syntes våra dagars göteborgare mindre intressera sig för festligheterna än gångna tiders. Någon trängsel såsom det ofta förekom förr rådde ej nu. Ej heller lära de förr så vanliga slagsmålen mellan läroverksungdom och folkskolebarn numera förekomma. Vi leva i nivelleringens tidevarv, och det skulle vara mycket vunnet, om den gamla klassskillnaden mellan läroverks- och folkskoleungdom försvunne och och därmed och den med klassskillnaden följande fientliga stämningen.

Jag märker nu att mina intryck från Gustaf Adolfsdagen håller på att föra mig på avvägar. Det var

om Knapes upphöjelse jag skulle skriva något.
Således till saken!

På söndags morgon reste v. S. M. br Gottfr. Nordblom, Charles F. Hanson och undertecknad till Uddevalla. På tåget fingo vi sällskap med bror Lidström, Molin och Gösta Palmgren från Örebro och de två timmar, som resan mellan Göteborg och Uddevalla kräver, försunno hastigt under livligt samtal.

Vid framkomsten mottogos vi av flera bror i V. T. Knape med M. br Rasmussen i spetsen. Efter frukosten samlades vi kl. 1 på dagen i Knapes vackra lokal, som synes på annat ställe i dagens nummer. Mötet hölls i I. G. och lokalen var till sista plats upptagen av besökande från såväl Knape själv som från Felicia, Esais Tegnér, Mäster Olof, Veritas och Ansgarius.

Efter verkställd upphöjelse framförde de besökande sina lyckönsningar.

Telegram ingingo förutom från S. M.; v. S. M., S. Skm., från R. T. Felicia, Jämteborg, Manhem, Knud Lavard, Esaias Tegnér, Gregorius, Thule, Svea, Mäster Olof, Concordia, Ansgarius, Excelsior och Bröderna, V. T. Scania, Veritas och Valkyrian samt I. T. Ariel och Balder.

Dessutom anlände telegram från Arendalsbröderna samt bror Grahn, Wold och Bergström i Trollhättan.

Efter sammanträdets avslutande var en brödramåltid anordnad i Knapes utomordentligt hemtrevliga gillestuga. Såsom värdinna fungerade fru Rasmussen, som hade all heder av anordningarna. Hon blev dock i vederbörlig ordning avhurrad och tillönskad att »leva i hundrade år».

På aftonen kl. 6.30 öppnades möte i A. R. G. med reception. Det uttalades allmän belätenhet med att detta möte blev anordnat. Och de intryck, som vi alla här motto, blevo helt visst av beständande värde.

Vid mötets slut framförde M. i Knape, br Rasmussen, Knapes tacksamhet till S. T. M. R. för att tillstånd till upphöjelse beviljats samt tackade alla besökande, särskilt de bröder, som officierat, för deras benägna hjälp. Han tackade också R. T. Felicia för alla goda lärdomar, all vänlighet och tillmötesgående, som Knape rönt därifrån och försäkrade, att de starka band, som hittills bundet samman bröderna i Knape och Felicia, skulle

häданefter bliva allt starkare. Felicias lyckönskan framfördes av bror Charles F. Hanson.

De intryck jag medför från Uddevallabroderna och Knape är av uteslutande angenäm beskaffenhet. Det märktes på allt, att ordning och reda rådde. Det var mig en glädje att betrakta ordningen i materialrummet. Det syntes att Carl Langborgs arv förvaltas med pietet. Och detta borgar för att R. T. Knape skall gå en lyckosam framtid till mötes.

Under I. G.-mötet och vid samkvämet utfördes sång och musik av utmärkt beskaffenhet. Särskilt fäste jag mig vid br Svanbergs präktfulla röst. Där finns material till en ypperlig operabarytonist. Br Svanberg lär dock vara betänkt på att utbilda sig till ersångare, därest medel kunna erhållas. Var finnas mecenaterna?

Till sist ett varmt tack till samtliga bröder i Uddevalla för all välgörenhet och gästfrihet. Besöket i Knape den 7 nov. 1920 skall jag ständigt minnas med glädje och tacksamhet.

Aven till de bröder i Göteborg, gamla kära vänner, som jag träffade samman med, framhärs ett varmt tack.

C. Christenson.

Ur brev och rapporter.

Danmarks

förste Udpost stiftedes for Vejle Söndag den 31 Oktober i Aarhus af V. T. Parsifals M., Br. P. Bjarne. Til Sb. er befuldmægtiget Br. Handelsgartner I. P. Sørensen, Vejle. Naervaende var R. T. Knud Lavards M., Br. A. Rosenberg samt tre andre Bröder fra Köpenhamn.

R. T. GREGORIUS' i Malmö medlemmar voro den 27 sistl. oktober av »Damsällskabet» (respektive bröders fruar och fastmör) inviterade till samkväm å Idrottsplatsen. En trio bestående av fruarna Thylander och Källström samt fröken Dahl hade särskilt för tillfället inövat åtskilliga sånger som dels föredrogo på ett förtjänstfullt sätt, särskilt en till Gregorius' ära författad sång, upptog programmet deklamation av fru Modig, samt musik. Behållningen blev ett gott och angenämt intryck på samtliga deltagare, uppgående till ett 70-tal.

En av Gregorius' tränaste medlemmar, vår C. M. br P. H. Virén, blev på sin 50-årsdag den 7 d:s föremål för varm hyllning. Även I. O. G. T., som bror V. tillhört mer än 25 år, bringade den avhållne brodern en vacker hyllning i anledning av halvsekelsdagen.

A je.

I Söderetelje

stiftades söndagen den 14 okt. Concordias första U. P. av bror I. S. C. M. P. V. Pettersson och Sekr. Carl Samuelsson, som därtill erhållit förordnande av Concordias M.

Samtliga sju Söderländerbröder voro närvanade i br Hallbergs hem, där en splendid middag intogs, varefter inständet skedde.

Hädangångna.

Landskanslivaktmästaren i Kalmar Erik L. Kjellberg, U. R. av R. T. S:t Johannes i Kalmar, avled den 10 innevarande månad i en ålder av 65 år. Den blide och vänsille brodern har tillhört S:t Johannes i 27 år, och hans minne skall för visso länge leva i tacksamma bröders minne.

Begravningen ägde rum den 14 nov. med stor anslutning av ordens medlemmar.

Faktor Lars Jonsson, S. V. av V. T. Idun i Hudiksvall, avled den 23 sistl. okt. i sitt 69:de levnadsår. Jordfästningen ägde rum i Hudiksvalls kyrka den 31 okt.

T. R.-bladet 1921.

Enligt beslut av vårt S. T. vid dess årsmöte i Kalmar skulle T. R.-bladet fortfarande utgivas, där est S. T. M. R. funne det för verksamhet fördelaktigt och förhållandena i övrigt talade för fortsatt utgivande. Några omständigheter, som särskilt skulle mana oss att nedlägga det lilla bladet, förefineras f. n. icke. Bladet har under 1920 haft god spridning, dess ekonomi har gått ihop, t. o. m. torde ett litet överskott vara att förvänta, från många håll ha goda vitsord givits företaget och den önskan uttalats, att bladet måtte få leva. För S. T. M. R. har dess utgivande varit till nytta, enär därigenom möjliggjorts lättare förbindelse mellan detsamma och de skilda avdelningarna. Det är alltså avgjort att T. R.-bladet skall utkomma även under 1921.

Vi behöva här icke närmare beröra dess uppgift eller de grunder, enligt vilka det kommer att redigeras. I dessa stycken hänvisa vi till den nu snart avslutade första årgången. Om redaktionen lyckats att bibehålla intresset hos sin läsare kommer att framgå av den anslutning till bladet, som vinnes under år 1921.

Någon förändring i bladets plan, utstyrsel eller pris göres icke, ehuru väl postarvoden är ökat till det dubbla. Allt får gå i de gamla gängorna. Prenumerationspriset blir således fortfarande 4 kr. pr år. Beställning sker genom resp. av-

delning, som insänder förteckning över abonnenterna till vår S. Sk. M. Denne skall även för 1921 handhava expeditionen.

Beträffande denna har under innehavande års början några felaktigheter förekommit, beroende på att adressutskrivningen skedde av med sådant arbete ovan person och nödig kontrollering ej omedelbart ägde rum. Genom kontroll för varje n:r har rättelse sökt vinnas. Emellertid skall i fråga om adressutskrivningarna för 1921 all möjlig kontroll vidtagas. Här må och betonas, att tidningar, som sändas i utgivarekorsband, lätt komma bort under postbefordringen.

Red. går således ut ifrån att minst samma antal abonnenter för 1921 som för 1920 kan vinnas, att S. T. och resp. avdelningar, vilka fortfarande härför skola erhålla fem extra exemplar och fri annonsering av mötestider, lämna samma bidrag som för 1920, och att annonser för sista sidan beställas och lämna ungefär samma behållning som i år.

Under dessa betingelser torde bladets ekonomi gå ihop utan ökad prenumerationsavgift, trots det fördubblade postportot.

Till våra avdelningar utsändas i dessa dagar abonnemangslistor av samma typ som fjolårets. Det är önskvärt, att just dessa listor användas och att abonnenterna inskrivas i tydlig nummerordning. Härigenom underlättas adressutskrivningen, men framförallt eventuella adressändringar. Om en likadan lista förvaras hos den, som förmidlat abonnemangsupptagningen, kan vid begärd adressändring blott behöva meddelas: »ändra adressen för 34 Wahlström till etc.» För expeditionen är det då ett ögonblicks verk att slå upp n-ret 34 och vidtaga nödig rättelse. Begagnas åter icke numren får man leta bland namnen, och det kan då hända, att det finns två Wahlström samt att ett fel insmyger sig.

Redaktionen.

Decembernumret

av T. R.-bladet utgives omkring 10 dec.

Meddelanden skola vara oss tillhanda senast den 6 dec.

Uppgift angående mötena i januari motses.

Brevlåda.

Aje. Tack. Talet nästa gång.

Avskedshälsning.

(Vid presentation i S:t Johannes den 20 nov. över broder Erik Kjellberg.)

Blida stjärnor, som i natten skrida, löftets stjärnor bortom dödens land! Nyss en broder ryckles från vår sida, kall och stelnad är hans brodershand. Och de fem och sexti årens sand genom tidens timglas sakta runnit, strömmen stannat och ett liv försvunnit.

Och det eviga, för oss fördolda, skall du, broder, bland oss utvald, se, himmelstemplet, detta ljusomsträlda, där den Evige är Mästare. Han den vita dräkten skall dig ge och du skall i broderskedjan länkas, salig skall din blick till jorden sänkas.

Broder, tag vår hälsning bortom stjärnor, tag vårt handslag i de sällas land! Låt oss tro, att ödets blinda tärnor, ledas av den store Mästarns hand, och hur mörkt det än kan syns ibland skall vår vandring genom jordgrususet sluta i det högsta tempelhuset.

R. Liljegren.

Människor klaga så ofta över, att de ingenting kunna uträffa, att de icke äga någon förmåga att omiska den yttre världen i överensstämmelse med sina ideal. Det finns dock ett område, ja en hel liten värld, på vars omskapande alla kunna arbeta, nämligen den inre värld, som utgöres av deras eget jag. Varje strävan att tänka renare och högre tankar, varje försök att ge fortvaro åt stämningar, för vilka vårt väsens ädlaste sträningar vibrera, skall en gång föra vårt släkte fram till högre och ädlare kulturformer.

Det är de tysta krafterna, som bygga upp och daina om världen, och mänsklighetens öde beror mer av de strider, som kämpas mellan det högre och det lägre i miljöners bröst, än på slagfältets blodiga bullrande drabbingar, »alldeles så, som man om våren ser, att en enda grad av solens ljus och värme verkar mäktigare på hela naturen än tusende åskor.»

Mauritz Sterner.

R. T. Knud Lavard, Köbenhavn,

afholder sin Aarsfest Söndag den 28 November kl. 10 i Lokalet Sveasvej 8. Kl. 5 Eftermiddag Festmiddag i Haandværkerforeningens Selskabslokaler. S. M. Br. Eklund beärer Templet med sit Besög. Alle Ordens brödre ere hjertelig velkomne.

For R. T. "Knud Lavard":

P. T. Rasmussen, Valhals Alle 3.

AXEL HJORT

Hedåsgatan 15, Göteborg,

ätager sig

Piano- och orgelstämningar
samt reparationer

Telefon 194 13.

Hos St. Sk. M.

rekvireras av där till berättigade:

S.T.-märken (vita kors) nu inkomna kr. 7:—

Graddekorationer:

I I. Gr.	11: 50
II K. G.	14: —
III R. G.	17: —
IV T. G.	21: 50
V P. R. G.	42: 25
St. b. enbart	34: 75
Lilla b.	7: 50
VI A. R. G.	40: —
St. b. enbart	32: 50
Lilla b.	7: 50
VII U. R. G.	43: 50
St. b. enbart	33: 50
Lilla b.	10: —

Klockkedjemarken:

av silver.....	5: —
» guld, tunna	14: —
» guld, dubbeltjocka	23: —
U.R.-ring	60: —

Blanketter:

Nr. 1. Levnadsteckning	—: 15
» 2. Ansökan om inträde	—: 10
» 3. Kallelse till reception i L.G.	—: 12
» 4. Kallelsebrev för grader ...	—: 15
» 5. Ansökan om T. R. U.	—: 25
» 18. Underrättelse om meddelad grad	—: 05
» 17. Matrikelblad för ordinarie medlemmar	—: 12
» 15. Matrikelblad för associerade medlemmar	—: 12
» 16. Blankett för A. R. G.	—: 12
» 8. Till S. M. ansökan om upph. i U. R. G.	—: 10
» 10. Pass (överflyttningsbrev, gamla)	—: 10
» 11. Resebrev (gamla)	—: 10
Minnesregler	—: 12
Minneskort för U. R.	—: 15
R.-diplom, dubbla ex., ett för tempel, ett för medlem	5: —
Bordsflaggor av siden	4: 50
Större flaggor på särskild beställning (finnes ej i lager).	—

Alla effekter sändas endast mot postforskott, efterkrav eller förut insänd likvid. Frakten betalas av rekvranten. Rekvisitioner torde i god tid insändas, så att gjorda beställningar må hinna effektueras.

Rekvisitioner skola insändas genom M. i vederbörlande tempel. Dock kan föreskrivas, att försändelsen skall adresseras till annan tjänsteman.

I. T. har endast rätt att rekvirera sådan materiel, som tillhör I. G., V. T. sådant, som tillhör t. o. m. T. G. och R. T. all materiel. Dekorationer för högre grad kunna dock erhållas med högre tempels medgivande.

All materiel, utom ritualer, skall rekvireras hos S. Sk. M.

Karl Nyström, S. Sk. M.
Postadress: Stockholm 16, ej telegramadr. R. t. 2949.

Annonsbeställningar i T. R.-Bladet

insändas till kassör Karl Nyström, Stockholm 16. Uppgiv vid beställning antal gånger.

CENTRALVARUHUSET

92-94 Drottninggatan 92-94

STOCKHOLM.

(46)

Det populäraste varuhus i det här landet.

(45)

Albert Brosché,
VÄSTERÅS.**Manufaktur-, Trikå- & Korta varor**

..... en gros.

Telefoner: Kontoret 989.

Lagret 989, ankn.

Bostad 897.

Telegramadress: Brosché.

..... Begär offert!

(57) AKTIEBOLAGET HAGNE, WEIDENBORG & C:oHvitfeldtsplatsen 1 B — GÖTEBORG
(Mitt emot Engelska kyrkan.)

Göteborgs mest välsorterade

Skrädderi- & Herrekiperings-Affär. —

Stort lager av:

Färdiga herrkläder. — Prima arbetskläder.

Fullständig Herrkiperings.

OBS.! Billiga, beständiga priser. Telefon 104 17.